

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hevér József ügyvéd által képviselt felperes neve(felperes címe) felperesnek a Dr. Zelles Zoltán Ügyvédi Iroda által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen hátralékos vállalkozási díj megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság Gazdasági Kollégiuma 2007. január 19. napján kelt, 25.G.41.813/2005/28. szám alatti ítélete ellen az alperes által 29. és 32. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a bíróság az alperest, hogy fizessen a felperesnek 15 nap alatt 1.500.000 (Egymillió-ötszázezer) Ft másodfokú eljárási költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság az alperest 4.274.210 Ft és ennek kamatai megfizetésére, valamint 256.600 Ft kereseti illetéknek és 3.000.000 Ft perköltségnek a megfizetésére kötelezte. Az alperes viszontkeresetét elutasította.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes jogelődje a Kft. volt. Az alperes jogelőd kötött szerződést a ... Kft-vel, amely Kft. a pénzintézet utcai irodaépületével kapcsolatos beruházás fővállalkozója volt. Az alperes feladata az irodaház üvegszerkezetének a leszállítása, illetőleg beépítése. Az alperes által szállított és beépített üvegek azonban esztétikailag nem megfelelőek voltak, ezért a fővállalkozó, illetőleg a megrendelő-beruházó döntése szerint a tükörfelületet cserélni kellett, azt vissza kellett bontani.

Ilyen előzmények után az alperesi jogelőd a felperessel a hibás tükrök kijavítására kötött szerződést 2003. február 3-án. E szerződés alapján a felperes feladata volt az üvegszerkezetek bérigantázása, illetőleg az üvegszerkezetek törésének a pótlása a komplett gyártással azonos minőségben. A felperes e szerződésben vállalt kötelezettséget teljesítette, a munkákat elvégezte, azok ellenértékét, 5.545.675 Ft-ot az alperes ki is egyenlítette.

A felperes által így feljavított tükröket az alperes ismét megpróbálta beépíteni az irodaházba, azonban a beépítés után derült ki, hogy az alperesi jogelőd és a fővállalkozó közötti szállítási szerződésben előírt minőségi követelményeket a tükrök továbbra sem elégítik ki, mert nem tisztíthatók, a tükrök színe is eltérést mutatott. Az alperesi jogelőd felkérésére a felperes úgy nyilatkozott, hogy az irodaház tükrei, savazott felületei kezelésének egységessé tételére vállalkozik, a munkát megfelelő minőségben el tudja végezni, s amennyiben ezeket a tükröket visszaszállítják, akkor naponta kb. 50 m²-nyi felületet képes készre gyártani és a vállalkozási díj 3.000 Ft/m²+Áfa lenne.

Ezt követően az alperesi jogelőd szerződést kötött ismét a felperessel, e szerződésben foglaltak szerint a felperes feladata a székház átriumánál beszerelt üvegszerkezetek kibontás utáni utólagos felület kezelése, egységessé tétele és az esetleges törések azonnali pótlása azonos minőségben. A szerződés 2. pontjában a műszaki követelmények között a korábbi szerződésben foglaltakhoz hasonlóan rögzítették a felek az üvegszerkezet felépítését, amely 5 mm savmaratott tükör + 4 mm float-üveg gyantával összeragasztva, s előzetesen megjelölt oldalak élcsiszolva.

A felperes a második szerződésben vállalt kötelezettségét is teljesítette, a munkát elvégezte, a tükröket az alperesi jogelődnek átadta, majd 2003. április 28-án 452.085 Ft-ról, 2003. május 19-én pedig 3.822.125 Ft-ról szóló számlát állított ki. Az alperesi jogelőd azonban e két számla összegét nem fizette ki, azokat a felperesnek 2003. július 17-i levelével visszaküldte. A számlák visszaküldését azzal indokolta, hogy a perbeli üvegek kiszerezését, újbóli megmunkálását és beszerelését az üvegfelületek optikai hibája tette szükségessé. A megrendelő a munkálatokkal kapcsolatban az alperessel szemben költségtérítés és kárigénnyel lépett fel, ennek rendezésébe alperes biztosítója is bevonásra került és a felperesi számlákat csak ezen folyamat lezárása után áll az alperesnek módjában befogadni. Későbbi álláspontja pedig az volt, hogy a szerződést a felperes hibásan teljesítette és ezért az alperes megrendelője által az alperessel szembeni kárigényt a későbbiekben a felperesre kívánja hárítani.

A felperes keresetében az alperest hátralékos vállalkozási díj megfizetése címén 4.274.210 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. A perben az alperes ugyanakkor viszontkeresetet terjesztett elő 52.701.031 Ft és járulékai megfizetése iránt és ennek megfizetésére a felperest kérte kötelezni, arra alapítva kárigényét, hogy a felperes hibásan teljesített, a felperes hibás teljesítésére vonatkoznak a különböző bejegyzések az építési naplóba, s ennek következtében a beszerelést végző vállalkozó nem tudta határidőben befejezni a munkát, s a már újból beépített üvegelemek többször is visszabontásra kerültek a felperes hibás teljesítése miatt, így jelentős késést és anyag többletköltséget okozott. Csatolta az alperes a ... Kft. telefaxát, amely részletezte és felsorolta, hogy milyen költségek merültek fel a tükrök cseréjével és kibontásával és e költségeket kívánta hárítani tovább az alperes a felperesre. Az itt felsorolt költségekből 52.145.905 Ft az, amelyet a

felperessel szemben kívánt érvényesíteni az alperes, 10.555.126 Ft kötbért a fővállalkozó a felek közötti egyeztetés alapján elengedett.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak, míg az alperes viszontkeresetét alaptalannak találta.

Az elsőfokú bíróság mindenekelőtt azt állapította meg, hogy a felek közötti szállítási szerződés, megnevezésétől függetlenül annak tartalma alapján vállalkozási szerződésnek tekintendő, mivel a vállalkozási szerződés alapján a vállalkozó valamely dolog tervezésére, elkészítésére, feldolgozására, átalakítására, üzembe helyezésére, megjavítására vagy munkával elérhető más eredmény létrehozására, a megrendelő pedig a szolgáltatás átvételére és díj fizetésére köteles. A vállalkozási szerződés lényege munkával elérhető eredmény létrejötté, vagyis eredménykötelem. Perbeli esetben pedig erről volt szó, az alperes meghatározott, munkával elérhető eredmény létrehozására vállalkozott.

Az elsőfokú bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai, a perben kihallgatott tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a ... Kft. és az alperesi jogelőd közötti szerződésben foglaltak szerint az alperesi jogelődnek 10 mm-es biztonsági savmaratott üveget kellett volna beépíteni. Az alperesi jogelőd azonban ezt a szerződést megszegte és szimpla 5 mm-es, nem biztonsági és nem savmaratott, hanem homokfújt felületű tükröt szállított. Az így leszállított tükröket pedig sem az alperes megrendelője, sem a perbeni építkezés beruházója nem engedte beépíteni és ezen oknál fogva kötött az alperesi jogelőd a felperessel szerződést. Az első szerződésben a felperes feladata az volt, hogy a tükröket részben biztonságossá tegye, majd a későbbiekben pedig az, hogy az alperes által leszállított üvegek csíkosságát, felületi hibáit, színeltérését, tisztíthatatlanságát megszüntesse. Azt az alperes sem tette vitássá, hogy az első szerződésben foglaltakat a felperes kifogástalanul teljesítette. A második szerződésben foglalt munkákat az alperes ugyan átvette, de azok ellenértékét minőségi hibára hivatkozva nem fizette meg.

A perben lefolytatott bizonyítási eljárás során és annak eredményeként figyelemmel a felek közötti levelezés anyagára, a tanúként kihallgatott ... és tanúvallomására, továbbá ... tanúnyilatkozatára, aki ágazatvezetőként dolgozott a ...Kft-nél, az elsőfokú bíróság nem fogadta el a hibás teljesítésre vonatkozó alperesi hivatkozást. A peres felek közötti levelezés anyaga, a csatolt okiratok, valamint a kihallgatott tanúk vallomása alapján ugyanis az volt megállapítható, hogy az alperes hibás teljesítése miatt kellett másodszor is a perbeli üvegszerkezeteket cserélni, mert kiderült, hogy az alperes által leszállított üvegek külső felülete nem felel meg az építető által megkövetelt minőségnek és a felperes az alperessel másodízben kötött szerződésben foglaltak szerint azokat a hiányosságokat hozta helyre, amelyek az alperesi hibás teljesítéséből adódtak. A másodszor beépített üvegszerkezetek esetében pedig az építető semmilyen minőségi kifogást nem emelt. Mindezen tényeket bizonyítja a felperes érdemi nyilatkozatához csatolt levelezés, illetőleg a ... Kft. és az alperes között felvett jegyzőkönyv adatai is.

Mindezekre tekintettel tehát a felperes keresetét az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta, s minthogy a felperes terhére a hibás teljesítés nem volt megállapítható, az alperes viszontkeresetét ezzel szemben alaptalannak ítélte. Mindezek alapján rendelkezett a már fentebb írtak szerint.

Az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel. Fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását és a felperesi kereset teljes egészében történő elutasítását kérte. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte.

Fellebbezésében változatlanul az elsőfokú eljárás során már előadott álláspontját ismételte meg és tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság megállapítását, amikor az alperes által felhozott ténybeli és jogi indokokat nem vette figyelembe. Fellebbezésében hangsúlyozta, hogy a vállalkozási szerződés megkötésére a szerződő felek között abból a célból került sor, hogy az atriumban beépítésre került üvegeket a felperes olyan minőségi állapotba hozza, hogy azok mind biztonsági, mind - a biztonsági átalakítást követően igényelt - esztétikai szempontból megfeleljenek az irodaház megrendelője elvárásának. A vállalkozó a szerződésben a felület egyenletességére vonatkozóan azért vállalt szavatosságot, mert az elvégzendő munka nemcsak kizárólag a bérgyantázásra, hanem az üvegfelületek egységessé tételére is vonatkozott. Csupán a felperes által elkészített üvegek beépítését, s a beépítéshez használt állványok elbontását követően vált láthatóvá, hogy a felperes a vállalásával ellentétben az üvegtükrökön végzett homokfúvást követően az üvegek felületének eltérését nem küszöbölte ki, s a tükrök felületén csíkosságok és színeltérések láthatóak. Emiatt került sor ismételten az üvegek visszabontására és az alperes felkérte a felperest a vállalkozási szerződés teljesítése során elkövetett hibák kijavítására. A második szerződés ezt foglalta magába. Figyelemmel arra, hogy az alperest az üvegszerkezet határidőben történő teljesítéséért felelősség terhelte a generálkivitelezővel szemben, ezért a felperes hibás teljesítése folytán szükségessé vált javítási munkálatok hibátlan teljesítéséért díj fizetését vállalta.

Hivatkozott ismételten az építési naplóba történő bejegyzésekre, amelyek igazolják, hogy a felperes a vállalt munkát a saját hibás teljesítésének kijavítását sem teljesítette, mert a felületi egyenletlenség és esztétikai hiba az üvegeknél továbbra is megtalálható. Hivatkozott arra is, hogy a felperes pontosan ismerte az üvegek átalakításának és felhasználásának a célját, ezért ha és amennyiben a felperes a követelmények ismeretében úgy ítélte meg, hogy az alperes olyan anyagot szolgáltatott részére, amelyre vonatkozóan a vállalt munka nem kivitelezhető, illetőleg hiba nélkül nem valósítható meg, akkor a Ptk. 392. § (2) bekezdése alapján az alperest erre figyelmeztetnie kellett volna. Ilyen figyelmeztetés azonban az alperes részéről nem történt, ezért a figyelmeztetés elmaradásából eredő kárért felelősség terheli.

Az általa előterjesztett viszontkeresetének éppen az volt az alapja, hogy a felperes nem szerződésszerű, folyamatos és újbóli hibás teljesítése miatt az alperes a fővállalkozóval szemben késedelembe esett, továbbá a fővállalkozó tekintettel arra, hogy felperes az alperes alvállalkozója volt, a kijavítási munkálatok költségét az alperesre terhelte. A fővállalkozó mindezek költségét 52.145.905 Ft-ban jelölte meg, még a kötbér összegét 10.555.126 Ft-ban. Ez utóbbi kötbérigényből a fővállalkozó utóbb engedett és a kötbér mértékét csupán 555.126 Ft-ban állapította meg.

Az alperesi álláspont az, hogy mind a késedelem, mind pedig az 1. és 2. számú szerződés megkötését követően történt bontási munkálatok, szállítási költségek, valamint az ismételt beépítési költségek és az emiatti késedelem a felperesnek felróható, a felperes szerződésszegése következtében állt elő és az igazolt kárral okozati összefüggésben áll, ezért a felperes kártérítési felelőssége megállapításának lett volna helye.

Eljárási szabálysértésként pedig az elsőfokú bíróság tájékoztatási kötelezettségének elmulasztására hivatkozott, amelyre tekintettel álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének a hatályon kívül helyezésére van szükség és az elsőfokú bíróságnak újabb tárgyalásra és újabb határozathozatalra történő utasításának.

Fellebbezése kiegészítésében pedig már arra is hivatkozott az alperes, hogy a szerződés tartalmának megfelelően a felperesnek savmaratott üveget adott át gyantázásos módszerrel történő megerősítés érdekében, a beépítést, illetőleg az állványzat elbontását követően vált láthatóvá, hogy az épületen beépített üvegtáblák által alkotott tükörfelület foltos. A tükröket ezért mind az alperes, mind a szakértő megvizsgálta és megállapították, hogy a visszaszállított tükör nem savmaratott tükör, hanem homokfúvó technológiával készült tükör. Alperesi álláspont az, hogy mivel az alperes a felperesnek savmaratott tükröket adott át, e tükrök lecserélésre kerültek homokfúvott tükrökre. Ezért álláspontja szerint a felperes hibás teljesítése azon az alapon is megállapítható, hogy a részére átadott savmaratott üvegtáblák helyett homokfúvott üveget szállított vissza. A homokfúvott tükör paraméterei, műszaki tulajdonságai eltérnek a savmaratott tükör tulajdonságaitól, továbbá a savmaratott tükör forgalmi ára, értéke lényegesen magasabb a homokfúvott tükör áránál, illetőleg értékénél. A tükör cseréjét észelve az alperes kezdeményezett tárgyalást a megrendelője, a beruházó és a felperes között. A beruházó elfogadta, hogy a savmaratott tükrök helyett a felperes által leszállított homokfúvott tükrök maradhassanak, azzal a feltétellel, hogy azt nagy gondossággal kell újra homokfújni és egyenként megvizsgálva szükséges azokat visszaépíteni. Mindezek a körülmények pedig megalapozzák az alperes viszontkeresetében foglalt követelést is.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, jogi érvelése és döntése is teljes egészében helytálló.

Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes és az alperesi jogelőd között vállalkozási szerződés jött létre, és pedig az első szerződésben a szerződés 1. pontjában foglaltak szerint a vállalkozó feladata a pénzügyi székház átrium üvegszerkezeteinek bérigantázása, illetve a törések azonnali pótlása komplett, gyártással azonos minőségben. A 2. pont határozta meg a vállalkozás tárgyával kapcsolatos minőségi, műszaki követelményeket és e pontban a vállalkozó az üvegszerkezet minőségéért és a felület egyenletességéért szavatolt.

E körben a másodfokú bíróság sem fogadta el az alperesnek az elsőfokú eljárás során, de a fellebbezésben is kifejtett azon álláspontját, hogy a felperes feladata már az első szerződés alapján is nem csupán a bérigantázásra vonatkozott, vagyis az alperes által a Kft-vel kötött szerződésben foglalt kikötések ellenére leszállított nem biztonsági üvegeknek biztonsági üveggé való átdolgozására, hanem alperesi álláspont szerint e szerződésben a felperes a felület egyenletességéért is garanciát vállalt.

A szerződés fentebb idézett pontjaiból egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható, hogy a szerződés 1. pontja határozta meg a felperes feladatát, ami csak és kifejezetten az üvegszerkezetek bérigantázására vonatkozott, vagyis az üvegszerkezetek biztonsági üveggé történő átalakítására és pedig a 2. pontban meghatározott módon, az 5 mm savmaratott tükör 4 mm float-üveg gyantával történő összeragasztással és előzetesen megjelölt oldalak élcsiszolásával. További feladata volt a felperesnek az első szerződés alapján a törések azonnali pótlása, komplett gyártással azonos minőségben. A 2. pontban foglalt, az üvegszerkezet minőségéért és felület egyenletességéért való felperesi szavatosság vállalást nyilvánvalóan csak és kizárólag az általa elvállalt feladatokkal összefüggésben kell és lehet értelmezni és nem vonatkozhat arra a munkára, amelyet el sem vállalt és amely üvegszerkezetek legyártatása a megrendelő által kívánt minőségben elsődlegesen az alperesi jogelőd feladata volt a Kft-vel kötött szerződésben foglaltak szerint.

Ezért a másodfokú bíróság sem fogadta el az alperesnek azon védekezését, hogy a felperes már az első szerződésben is szavatosságot vállalt a felület egyenletességéért és miután a felület egyenletessé tétele nem sikerült, ezért került sor a felek között a második szerződés megkötésére.

A második szerződésben már valóban a szerződés 1. pontjában meghatározottak szerint is a felperes feladata a pénzügyi székház átriumán beszerelt üvegszerkezetek kibontása után, utólagos felületkezelése, egységessé tétele és az esetleges törések azonnali pótlása azonos minőségben volt. Ebből egyértelműen és kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes csupán a második szerződésben vállalta a már egyszer beépített üvegszerkezetek kibontása utáni felületkezelését és egységessé tételét. A per adatai, a becsatolt levelezés anyaga, a szerződésben foglalt peradatok, valamint a tanúk vallomása alapján pedig ugyancsak kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a felperes mindkét szerződésben vállalt

feladatának megfelelő minőségben eleget tett. Az első szerződés alapján ugyanis az alperes által leszállított, eredetileg nem biztonsági üveget a szerződésben meghatározott módon biztonsági üveggé építette át és a hiányzó törött üvegeket, üvegszerkezeteket pótolta. Ezt követően történt azok beépítése és a beépítés során vált nyilvánvalóvá, hogy az alperes által megrendelt és a felperes által biztonsági üveggé átalakított üvegszerkezet nem egyenletes, foltos, nehezen tisztítható és ezért sem az alperes megrendelője, sem pedig a beruházó azokat nem fogadta el és az üvegszerkezet visszabontását rendelte.

Ezek után került sor a felperessel az alperesi jogelődnek a második szerződés megkötésére. Az ebben vállalt feladatokat is a felperes megfelelően teljesítette, azt már a megrendelő is elfogadta. Arra vonatkozóan az alperes semmilyen bizonyítékot, okiratot nem csatolt, hogy a felperesnek a második szerződésben foglalt teljesítése hibás lett volna. Ezzel ellentétes nyilatkozatot tett tanú is, aki az alperes megrendelőjének az ágazatvezetője volt, s aki előadta, hogy a vállalkozástól visszaszállított üvegek megfelelő minőségűek voltak, egy-két üvegnél volt színeltérés és egy-két üveg eltört a beépítés során, azonban a színeltéréses üvegek azonnal kicserélésre kerültek és pótlásuk is ezzel egyidőben megtörtént.

Ilyen peradatok alapján pedig az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes hibás teljesítése nem volt megállapítható, a vállalkozási díjra kellő alappal tart igényt, ugyanakkor az alperesnek a felperes hibás teljesítésére alapított viszontkeresete teljes egészében alaptalan.

A másodfokú bíróság nem osztotta és nem fogadta el az alperesnek a fellebbezés kiegészítésében tett azon hivatkozását, hogy az alperest eredetileg is savmaratott üvegszerkezetet rendelt, az általa kötött szerződésnek megfelelően és a felperes részére is savmaratott tükröket adott át, amelyet csupán egy üveglappal kellett megerősíteni. Utóbb kiderült, hogy a tükrök nem savmaratottak, hanem homokfúvással készültek és az alperesi álláspont az, hogy miután a felperesnek a szerződésben rögzítettek szerint is savmaratott tükröket adott át, a felperesnél homokfúvott tükrökre cserélték azokat ki és kártérítési igénye ezen is alapul.

Egyrészt ezzel kapcsolatban utal a másodfokú bíróság a felek közötti szerződésben használt fogalmakra. Kétségtelenül az egyes szerződésben a minőségi műszaki követelmények között az szerepel, hogy 5 mm savmaratott tükrö+ 4 mm flotat-üveg gyantával összeragasztva és előzetesen megjelölt oldalak élcsiszolva képezi a felperes feladatát. Ha és amennyiben az alperesi érvelés megalapozott lenne és a felperes feladata lett volna a neki átadott savmaratott tükröknek a biztonsági üveggé történő átalakítása a szerződésben meghatározott módon és a felületi egyenletesség biztosítása is, akkor ez esetben az alperes által állított savmaratott tükröknek homokfúvó tükrökre történő cseréjére már ekkor sor kellett volna, hogy kerüljön. A második szerződésben ugyanis a felperes csupán a felület kezelését és egységessé tételét, valamint az esetleges törések pótlását vállalta, ekkor már feladatát nem képezte a biztonsági üveggé történő átalakítás. Ugyanakkor e második szerződésben is a minőségi és műszaki követelmények között az

üvegszerkezet felépítésénél 5 mm savmaratott tükröt jelöltek a szerződő felek meg. Ha pedig ez így van, ekkor az alperesnek már tudnia kellett volna, hogy az általa állított módon a felperes a savmaratott tükröket már korábban homokfúvottra cserélte ki. Ilyenre azonban az alperes nem hivatkozott, illetőleg ezzel kapcsolatos előadását semmivel nem támasztotta alá. Cáfolta ugyanakkor az alperes előadását önmagában az is, hogy az eredetileg nem biztonsági üvegnek biztonsági üveggé történő átalakítását nem kizárólag a felperes végezte az alperes, illetőleg az alperesi jogelőd részére, hanem az alperesi jogelőd elsősorban Unzeiting Jánost kereste meg e munkák elvégzésére. Vele együtt próbálta a felperes az alperes által átadott üvegeket kétrétegű, biztonsági üveggé átalakítani. Az ő ajánlatára vonta be az alperesi jogelőd a felperest is, mert egyedül a kívánt mennyiséget nem tudta elvégezni. Ha pedig ez így van, akkor az alperes állítása szerint által végzett biztonsági üveggé történő átalakítás során is kicserélésre került az eredetileg savmaratott tükrő homokfúvott tükrökre. Erre azonban ugyancsak peradat nincs és ilyen bizonyítékot az alperes szintén nem terjesztett elő.

Cáfolta ugyanakkor az alperes ez utóbb, csupán a fellebbezés kiegészítésében hivatkozott állítását az alperesi jogelőd megrendelőjének ágazatvezetője is, aki előadta, hogy a biztonsági üveggé történő átalakítást követő beépítés során észlelték a színeltéréseket és ezt követően bontották ki az üvegeket, amelyet az alperesi kft. szállított el. Ezt követően szólították fel az alperest, nyilatkozzon arra, hogy milyen módon lesznek az üvegek kijavítva, továbbá arra is, hogy miért nem a szerződés szerinti 10 mm-es vastagságú, edzett, savmaratott üvegeket szállította le részükre, mert a leszállított 5 mm-es üvegek nem savmaratottak, hanem homokfúvottak voltak. Előadta azt is, hogy a második leszerelést követően derült ki, amikor az üveget a vállalkozásnak szállították, hogy nem savmaratott, hanem homokfúvott üvegfelülettel rendelkeznek az üvegek és javításuk is homokfúvásos módon történhet. Nyilatkozott arról is, hogy a későbbiek során, amikor a kárrendezésbe az alperes a biztosítóját bevonta, kiderült az is, hogy az osztrák gyártó gyártókamrái kicsik voltak, ezért úgy homokfútták az üvegfelületeket, hogy azokat megfordították és ezért középen, ahol a csík keletkezett, kétszeres homokfúvás volt.

Ilyen peradatok mellett pedig a másodfokú bíróság sem fogadta el az alperesnek a fellebbezés kiegészítésében tett, az üvegek kicserélésére vonatkozó nyilatkozatát, mert a fentebb hivatkozott tanúk nyilatkozatai, valamint maga a szerződésben foglalt feladatok is, függetlenül a szerződésbeni megnevezéstől azt támasztják alá, hogy az alperes már eredetileg sem savmaratott üvegeket szállított a megrendelőnek, hanem homokfúvott üvegeket és a felület egyenletességének a hiánya is részben erre volt visszavezethető és a felperes részére sem savmaratott üvegeket adott át biztonsági üveggé való átalakításra, illetőleg a felületek egyenletessé tételére.

Mindezen indokbeli kiegészítésekre is tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét teljes egészében helybenhagyta, a felperesi keresetet a másodfokú bíróság is teljes egészében megalapozottnak találta. Mivel az alperes a felperes

hibás teljesítését bizonyítani nem tudta, ezért helytálló volt az elsőfokú bíróság döntése a viszontkereset elutasítása körében is.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokaira utalással is a fentebb írt kiegészítésekkel a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Mivel pedig az alperes fellebbezése alaptalan volt, ezért az alperes köteles a felperes fellebbezési költségeinek a viselésére. Erre tekintettel a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az alperest kötelezte a rendelkező rész szerinti másodfokú eljárási költségek megfizetésére, amely kizárólag ügyvédi munkadíj és már az Áfá-t is tartalmazza.

, 2007. április 25.

. Kovács László s.k.
a tanács elnöke

Ráczné dr. Gohér Angyalka s.k.
előadó bíró

. Pestovics Ilona s.k.
bíró